

του Αγίου Ιωάννου Παρραμάττας είχα την τιμή και την ευλογία να είμαι εγώ ο ταπεινός και ελάχιστος.

Από την 1η Σεπτεμβρίου 2008 με διαδέχτηκε, ο με πολλές αρετές κοσμούμενος και με πολλά προσόντα προικισμένος, διακεκριμένος ιατρός και αγαπτός εν Χριστώ αδελφός, Πρωτοπρεσβύτερος πατήρ Δημήτριος Κόκκινος.

Άλλοι σημαντικοί σταθμοί στην ιστορία μας ήταν: 1ο: η Μεγάλη Πέμπτη του 1962

Το πρωί της ημέρας εκείνης τελέσθηκε η πρώτη Θεία Λειτουργία και το βράδυ η Ακολουθία των Παθών (Δώδεκα Ευαγγέλια) στο 11 HASSALL ST, PARRAMATTA, σε ένα σπίτι που αγοράστηκε και διαρρυθμίστηκε σε Εκκλησία και εξυπρέτησε τις ανάγκες των Χριστιανών μας μέχρι τα Χριστούγεννα του 1965.

2ον: Ανήμερα τα Χριστούγεννα του 1965, μετά τη Θεία Λειτουργία έγινε η κατάθεση του Θεμελίου Λίθου αυτού του ναού από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας μακαριστό Ιεζεκιήλ (Τσουκαλά).

3ον: Τα Θυρανοίξια του Ναού μας έγιναν από τον τότε Βοηθό Επίσκοπο Ναζιανζού Κυρόν Διονύσιο στις 16 Σεπτεμβρίου 1966.

Η ανέγερση του Ναού μας διήρκεσε εννέα μήνες. Στη διάρκεια των εννέα αυτών μηνών τις θρησκευτικές ανάγκες της Ενορίας εθεράπευε ένα παράπηγμα. Ένα διπλό γκαράζ στο πίσω μέρος του οικοπέδου, χτισμένο με λαμαρίνες και με άλλα ευτελή υλικά. Η σκεπή του ήταν επίσης με λαμαρίνα και επίπεδη που στους θερμούς καλοκαιρινούς μήνες γινόταν σωστό καμίνι. Και όμως οι Χριστιανοί μας δεν έπαυσαν και να εκκλησιάζονται και να κάνουν τους Γάμους και τις Βαπτίσεις τους και ό,τι άλλο μέσα σ' εκείνο το ταπεινό παράπηγμα.

Εδώ, αδελφοί μου, έχω υποχρέωση να τονίσω ιδιαίτερα ότι η υλοποίηση της ιδέας και της σφοδρής επιθυμίας όλων για την ανέγερση του Ιερού Ναού, η αφιλοκερδής εκπόνηση των σχεδίων και η επίσης αφιλοκερδής επίβλεψη της ανέγερσης του Ναού έγιναν από τον τότε Πρόεδρο της Κοινότητας, από τον Βασίλειο Κοντίτση, παρά την

θύελλα αντιρρήσεων και αντιδράσεων. Ο κ. Κοντίτσης, με την ίδια προθυμία ανέλαβε την αποπεράτωση του μισοχτισμένου σχολικού κτιρίου, το οποίο αργότερα, επί προεδρίας του κ. Γεωργίου Παράνομου, μεταμόρφωσε στην σημερινή του μορφή, στο ωραιότερο Κοινοτικό μας Κέντρο, πίσω από την Εκκλησία, με όλους τους άλλους βοηθητικούς χώρους.

Τέταρτος ιστορικός και σημαντικός σταθμός είναι η σημερινή ημέρα. Η 7η Ιουνίου 2015. Η σημερινή ημέρα θα μείνει βαθειά χαραγμένη στη μνήμη όλων των Ενοριτών του Αγίου Ιωάννου Παρραμάττας και περισσότερο στην ψυχή και στην μνήμη τη δική μου. Το ξέρω ότι το συναίσθημα που κυριαρχεί αυτή τη στιγμή στις ψυχές όλων μας είναι η συγκίνηση. Το βλέπω ότι τα βλέφαρα όλων με δυσκολία συγκρατούν το δάκρυ που είναι έτοιμο να ξεχειλίσει. Και είμαι βέβαιος ότι την σκέψη όλων την βασανίζει το ερώτημα γ ι α τ ι; Στις δύο παλλαϊκές συγκεντρώσεις που έγιναν εδώ και μερικούς μήνες στο κατάμεστο Κοινοτικό μας Κέντρο, δόθηκε η ευκαιρία και σε μένα